

der mener, at der skal være partier, som skal være gummistempel for et snævert flertal i Europaudvalget. Og må jeg ikke også minde om, at i Europaudvalget er det ikke engang nødvendigvis et flertal, der står bag regeringens holdning; det kan sagtens være et mindretal.

I Europaudvalget konstaterer man, om der er et flertal imod regeringens holdning, og det kan f.eks. betyde, at hvis der er nogen, der er fraværende, så er der måske ikke flertal den dag. Hvis hr. Haugaard ikke er til stede i et Europaudvalgs møde, så kan det med den nuværende konstellation komme til at betyde, at der ikke kan konstateres et flertal imod regeringen, et flertal, der måske egentlig er til stede i Folketingssalen.

Det vil igen sige, at selv om der måske er et flertal repræsenteret her i Folketinget, som er valgt af befolkningen, der går imod et EF-direktiv, så kan der ikke mønstres et flertal i Europaudvalget imod det pågældende direktiv. Skulle det så betyde, at de partier, som ikke står bag regeringen, når sagen kommer til debat her i Folketingssalen, skal være gummistempel for den uansvarlige regering, der altså gennemfører EF-direktiver med yderst smalle, ja, måske endda ikke engang med et flertal – blot fordi man i Europaudvalget konstaterede, at der ikke kan mobiliseres et flertal imod?

Jeg synes simpelt hen, at den måde at formulere EU-debatten på – dvs. forsøge at fremprovokere sådan en automatisk afstemning i salen, når der er vedtaget et EF-direktiv – er ganske uanstændigt, hvis man ser diskussionen i folkestyres lys, og det synes jeg faktisk vi af og til burde gøre, specielt når vi diskuterer EU-sager.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg kan konstatere, at hr. Thulesen Dahl stort set ikke har forstået, hvad diskussionen går ud på. Forskellen er, om man er for lov og orden, som CD er, eller om man er anarkist, som hr. Thulesen Dahl er.

Altså, jeg bryder mig ikke om hastighedsgrænser på motorvejene, og hvis jeg kommer til at overtræde dem en dag og bliver standset af politiet, så kan det altså ikke hjælpe noget, at jeg begynder at diskutere med betjentene om, hvorvidt jeg synes, den lov er rimelig at implementere eller ikke er rimelig at implementere. Jeg er ret overbevist om, at betjentens girokortbog er kommet frem allerede på det tidspunkt, hvor jeg begynder at diskutere, om man skal følge en

lovlig beslutning, og det er jo det, det drejer sig om her.

Det drejer sig om, at EU, som er et retmæssigt samarbejde, helt lovligt har vedtaget et direktiv, der også er gældende for Danmark, og derfor har vi en forpligtelse til at implementere det. Det, hr. Thulesen Dahl er fortaler for, er jo det, som italienere og grækere og andet godfolk gør, når de siger: Ih, hvor vi træffer alle mulige fine beslutninger i det store fællesskab – og så i øvrigt bagefter undlader at gennemføre dem.

Det kan man måske tillade sig, hvis man som hr. Thulesen Dahl er anarkist, men det kan man altså ikke, hvis man faktisk tror på, at der skal være regler i et retssamfund. Det er dér, skillelinjen går, og derfor skal diskussionen om direktivet foregå, inden beslutningen træffes i Ministerrådet. Folketinget har så en forpligtelse til at implementere direktivet, når det kommer tilbage, for gør vi ikke det, så har vi fuldstændig hæmningsløst undergravet EU.

Da jeg ikke tog ordet som ordfører, vil jeg nu i øvrigt sige, at vi støtter lovforslaget. Vi er også tilhænger af, at unge får lov til at prøve at arbejde, men jeg må i al stilfærdighed sige, at vi ikke har betragtet det som en hellig politisk kamp at sørge for, at 10-årige kan gå med aviser. For os er det altså vigtigere, at man faktisk i Fællesskabet kunne nå til enighed om et direktiv.

Jeg vil da godt til sidst minde om, at i det oprindelige direktivforslag havde Fællesskabet faktisk en aldersgrænse, der var højere end de 13 år, det er blevet til, og at den danske arbejdsminister, som hr. Uffe Ellemann-Jensen har så lidt tillid til, faktisk var medvirkende til, at den aldersgrænse blev sat ned, så noget godt arbejde har arbejdsministeren da gjort.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, hr. Thulesen Dahl påpeger et meget væsentligt aspekt ved forløbet af denne sag, som man kan lære noget af, nemlig at det er utrolig vigtigt, at vi får sådanne direktivforslag til en åben behandling i Folketingssalen, inden de bliver vedtaget i EU. Det var måske noget, som et flertal her i Folketingssalen inklusive hr. Uffe Ellemann-Jensen og hr. Ove Fich kunne have god mulighed for at overveje én gang til, inden de siger nej til åbne folketingsdebatter.

Så vil jeg i forlængelse af det, hr. Thulesen Dahl sagde, præcisere, at Enhedslisten er enig med Dansk Folkeparti på ét punkt: at EU ikke skal vedtage lovgivning om social- og arbejds-